

Діло

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринка 18, 8. пов. Конт. почт. мажд. 26.725. Адреса тел.: „Діло—Львів“. Число телефону 566. Гуконція редакції по вимогах.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. квартально 15— „ піврічно 28— „ річно 56— „ у Львові (без доставки): місячно 4— К. квартально 12— „ піврічно 22— „ річно 44— „ в Німеччині: піврічно 28— М. річно 56— „ За зміну адреси платять по 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень: Реклама в першому номері коштує 200 с., в наступних 100 с., в наступних 150 с., в наступних 200 с., в наступних 300 с., в наступних 400 с., в наступних 500 с., в наступних 600 с., в наступних 700 с., в наступних 800 с., в наступних 900 с., в наступних 1000 с. Одні приклади 200 с. у Львові 10 с. на предплаті 50 с.</p>
---	--	--

Видав: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Вацлав Памойна.

На дорозі до побіди

Звільнене теперішнього нітаського кабінету. — Урядники українських міністерств ведуть далі будівництво української держави — проти волі теперішніх міністрів. — Моральний авторитет українських партій. Значне бльоку українських партій. Переговори між українськими партіями і осередкованими державами про скликання Українських Установчих Зборів.

Львів, 31. мая 1918.

Київський кореспондент одеського „Молодая Украина“ в числі з 28. с. м. ось-як представляє політичне положення в Києві: Загальна думка міродатних київських кругів така, що теперішній склад правителства не може вважатися дефінітивним.

Особи, які в ханю перевороту дістали ся визначні урядові становища, є відірвані від партійної дисципліни, позбавлені підпертя впливових громадянських кругів і тому вони з самого початку остро почули своє звільнення.

В міністерствах, де стоять на чолі непопулярні міністри і начальники відділів, панує дуже напружена атмосфера. Більшість вярджень, видаваних в дусі пануючого курсу для як найшвидшого здійснення, не виходить поза портфелі авторів тих проєктів і тішать ся популярністю тільки серед невеличкого гуртка їх однодумців.

За те весь адміністраційний апарат веде свою щоденну чорну роботу майже на власне ризико, — не амінуючи а основі того курсу, який був прийнятий до перевороту для здійснення ділової програми.

Ясне відчувають ся дожджання означеного політичного курсу, який рушив би адміністраційний апарат повним ходом.

Третій елемент міністерства, коли можна так сказати, є тепер найздібнішою до життя частю адміністраційного механізму столиці. Власне сей третій елемент піддержує найживіші звязки з впливовими соціалістичними групами, які тішать ся довірею широкх народних мас. Таким чином дійсними провідниками в діловій роботі є не особи, які стоять тепер на чолі міністерств, тільки ті впливи, та внутрішня, по-яки що ще укрита сила, яка ідейно звязала дійсних робітників з житєвими інтересами України.

Окремі проби нарушити сю „озброєну нейтральність“ зустрічають різкий відпір зі сторони організованих робітників міністерств і грозять поважними наслідками. Так прим. сильне враженє в правительственных кругах викликав страйк урядників міністерства земельних справ в звязку з виступами містра Колокольцева.

Деякі інші міністерства страйкують „по італійськи“, зустрічаючи мовчальним неодобрєнем нові вярдження, які йдуть в рваріз з інтерєсами широких демократичних кругів.

Громадянство уважно прислухуєт ся до сеї боротьби. Ведеть ся енергічна акція для скоординована роботи впливових політичних груп.

Великі надії покладають на ново утворєний блок українських соціалістів федералістів, соціалістів-самостійників і радикалів під проводом Сфремова, Луценка і Міхновського. Блок утворив ся на основах взаїмних уступок, признаних конєчними з тактичних причин з огляду на вагу хвилі.

Українські соціалісти-революціонери і соціалістичні демократи обіцяли бльоку своє підпертя, але поки-що здержують ся від активної праці в нїм.

Спільною лінією бльоку буде самостійність. Під сим ключем до бльоку приєднані широкі круги земців, кооператорів, селян, міської і сільської інтелігенції.

Пасивність соціалістів революціонерів і со-

ціяльних демократів під сю хвилю пояснюють тим, що тепер знов виринула струя в користь скликання Установчих Зборів, про що тепер уже ведуть ся переговори на Україні і за границею.

З сього невичайно знаменного представлення політичного положення в Києві виходить, що одноцільне і рішуче становище цілого українського громадянства після перевороту супроти нового курсу вже може означити повний моральний і успіх, за яким повинен прийти також успіх фактичний.

Показуєт ся, що міністри, яких винесли на їх становища не заслуги для України і воля українського громадянства, тільки той „вітер“, який повів переворот, не мють підпертя не тільки в громадянстві, але навіть в своїм уряді. Навпаки, урядники міністерства — на скільки їх не усунєно — далі ведуть лінію будованя самостійної української держави на демократичних основах.

Мирові переговори між Україною і Росією.

Київ, 25. мая 1918.

На нинішнім засіданні голова російської делегації Раковський відчитав отсю заяву про юридичну природу Російської соціалістичної Федералістичної Соціалістичної Республіки:

На засіданні мирової конференції 27. травня од імени російської делегації я заявив згоду, щоб запобігти непорозумінням у дальших переговорах, резюмувати на письмі сказане мною в цьому засіданні про юридичну природу Соціалістичної Республіки. На підтвердження цього я вношу від імени російської мирової делегації таку декларацію:

Російська соц. федералістична Республіка є єдиною державою, що включає в себе території всіх соцітів робітників і селян. Місцеві, повітові, губернські і краєві соціти є незалежними в області внутрішнього урядованя і в усіх справах, котрі стосують ся до усієї федерації в її цілому.

Відносно інших держав Російська федеративна Соціалістична Республіка репрезентуєт ся своєю центральною властю, котра єдино правосильна вхєдити в обовязкові стосунки міжнародного характеру, що до територіальних, економічних і інших інтерєсів усієї федерації. Таким чином субєктом міжнародного права є соціалістична федералістична Соціалістична Республіка в цілому.

В такому розумінні, як я вже зауважив учора, Республіка доси виступала й надалі буде виступати в області міжнародних стосунків, що підтверджуєт ся Берестейським мировим договором між Росією з одного боку й Німєччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією, та Турєчиною з другого, а також мировим договором між Україною й осередкованими державами.

Як така, Російська соціалістична федеративна Республіка вступає до цього часу і в зносини з Українською Народньою Республікою і з Українською Державою.

Умови перемиря.

Після цієї заяви голова української делегації С. Шелухин заявляє: Згідно а постановою української мирової делегації я маю честь оголосити ті умови, при

словом — у теперішнього правительства стільки влади, скільки дає їм стороння сила. Дійсники носителями влади в українській державі являють ся ті, що винесли ідею української державної самостійности на своїх плечах і поклали основи під неї, — українські політичні партії.

Проречистими словами про їх моральний успіх говорить відомість, що на Україні й за границею, себто між українськими партіями і правительствами осередкових держав ведуть ся уже переговори про скликання Українських Установчих Зборів.

І коли дотеперішній моральний успіх перемінить ся в фактичний, то се тільки завдяки тому, що весь український нарід поставив ся так однодушно й рішуче проти заведеного курсу на Україні не знайшло ся українських не-опозиційних партій, партій, готових покорити ся новому курсови, помирити ся за всяку ціну з хилєвими панями положеня, тільки все, що справді українське, стало до боротьби проти цього курсу в обороні державної гідности українського народу.

Завначуючи сей моральний успіх українських партій у боротьбі за українське правительста в українській державі, — чуємо ся щасливими, що й наш дневник по своїм скромним силам від першої хвилі перевороту держав ясно і рішуче політичну лінію, яка з'єднєє і — маймо надію — доведе до повного успіху наших братів в українській державі.

виконанню яких можна буде приступити до переговорів про перемирря:

1) Соцітське військо повинно негайно відійти за демаркаційну лінію, визначену для них на прикладеній при цьому мапі. Німєцьке українське військо розташуєт ся так само за демаркаційною лінією, визначеною на тій самій мапі.

2) Всім Українцям і громадянам Української Держави за дозволом їм правительства України соцітське правительста повинно дати повну волю переїхати в Росію на Україну з усім їх майном і допомогти в тім перевозовими засобами.

3) Вагони та паровози, взяті на Україні й перегнані з неї, повинні бути негайно і не далі, як на протязі двох тижнів, повернені Україні й доставлені на її територію до рук українського правительства.

4) Українське правительста на підставі взаємности заводить своїх представників для захисту інтерєсів Українців в Російській Соціалістичній Республіці.

Російська відповідь.

У відповідь на сеї Раковський заявив: Вислухавши ці умови, ми йдемо їм на зустріч, бо вони стоять на цілком діловому ґрунті. Прошу тільки дати змогу нашій делегації обговорити їх.

Далі Раковський спійнуєт ся із деяких подробицях.

Із му підповів Шелухин, висловлюючи вдволенє, що переговори стають на добрий план.

Після цього С. Шелухин оповістив перерву, котра трєвала більше години. Підчас цієї перерви російська делегація відбула нараду з приводу призначеної Українською делегацією демаркаційної лінії.

Київ 26. мая 1918.

Сьогодні відбуло ся засідання мішаної комісії мирних делегацій для обговорюваня демаркаційної лінії.

Большевицька делегація заявила, що в випадку неприяття пропонованої лінії війна буде продовжувати ся і лінія буде утворєна шляхом кровопролиття. Перемогли Українці.

Комісія прийняла пропоновану українською делегацією лінію.

В вирішеню большевиків мало велику ро-

лю слідження із Мексикі авіаціон про необхідність закінчення миру обов'язково.
Слідуюче засідання конференції відбудеться в вівторок.

КИЇВ, 20. мая (Вольфа). Офіційні мирні переговори між Великоросією і Україною на що ще не розпочалися, бо наради комісії що до демаркаційної лінії ще не покінчені.

Прокт земельної реформи на Україні.

Київ, 27. мая 1918.

Рада міністрів обмірковує отсей прокст тимчасового закону про спосіб набути і продажі земель на території української держави:

1) Кождий власник земельних і лісових дібр має право позбувати їх без ніякого обмеження.

2) Державний земельний банк купує землю і ліси без обмеження їх простору.

3) Одна фізична або правна особа має право набути землю дорогою купна продажі, даровизни і на публічнім торзі під умовою, що би простір набутих частій не перевищав 25 десятин.

4) Групи і товариства сільських господарів мають право набувати землю дорогою купна продажі і даровизни без обмеження скількості але під умовою, що би пайки призначені кождому з учасників купна були розмежовані до часу свавня договору і що би у відношенню до учасників були збережені вимоги норми означені під 3. токою прокста.

5) В случāju переуплнения кимнебудь трикупні означеної в 3. статі норми, решта землі, що перевищує норму, переходить на власність державного скарбу, при чім питає про перехід ршцаться судом на внесенє міністерства земельних справ.

6) Набуте землі одною особою в розмірі, перевищуєчим установлену під 3) норму, допускаєть ся тільки в кождім окремім случāju на основі дозволу міністра земельних справ для промислових або інших господарських цілій. Надгляд над утриманєм землі для тих цілій вестимуть повітові і губернські земельні комісії, які мають бути зорганізовані. Як що купуючий

не уживає землі для цілій, означених в доволі на її купно понад означену норму, то дотична пайка переходить безлатно на власність державного скарбу, при чім питає про перехід ршцаться судом в спосіб, означений в статі 5.
7) Означені в статі 6. комісії будуть мати обов'язок перебити роботи, потрібні для уладження і розмежованя нових господарств.

8) Право набути лісів дорогою купна продажі приватними особами, товариствами і спілками, допускаєть ся тільки на основі дозволу міністра земельних справ в кождім окремім случāju.

9) Всеросійські і українські закони, а також і розпорядки попередніх правительств, які суперечні з сим законом, перестають обов'язувати. Всі договори купна-продажі земельних і лісових ґрунтів, яких умови виповнені до 31. грудня минулого року включно, остають ся в силі і будуть потверджувані після загальних постанов.

Український державний банк.

В цілі обслуговувати державного земельного фонду.

КИЇВ, 30. мая. З дворинського і селянського банку має подстати державний банк, який одержить право необмеженого закупна землі. З закупленої землі має основати ся державний земельний фонд.

Чи буде скликаний парламент.

Львів, 31. мая 1918.

У відевських політичних кругах оцінюють корисніше теперішнє парламентарне подороженє. Ворожі настрої у Чехії, викликані розпорядком про округи, імовірно зменшили ся. Так бодай влевниє „Noue Fr. Presse", яка бачить вже зворот в чеській політиці в напрямі поміркованости, який виявляєть ся між иншим тим, що впливи д-ра Крамаржа значно зменшили ся, а до керми приходять помірковані політики.

Поки що певною основою парламентарної більшости являють ся християнські суспільники і німецький національний союз. Правительство все ще надіють ся на співучаст в більшости українців і поляків. Українців тому, що вони — мовляв — після берестейського мира стали більш примиримі. З поляками саме

ведуть ся переговори, після приїде черга на Українців. Німецькі партії виробили платформу, на якій мала би довершитись українсько польська угода. Зміст німецьких пропозицій поки що невідомий.

Клемансо про воєнне положення

БЕРН ШВ. 30. мая (Тиб.). „ECHO de Paris" доносить, що Клемансо дав вчора послан в конгресах Палати послів деталі про битву над Есною. Вважає він сю битву за головний наступом. Париські диверсії, а мають ся майже виключно битвою і прирівноавги виставлені на небезпечу стану кова. Німці вбили кляв у французській Соїнадалеко від столиці. Однаже не належить перерий день.

Українська соц.-дем. партія за державну самостійність України.

Львів, 31. мая 1918.

Українська соціально-демократична робітнича партія на своїм 5-ім конгресі, який відбув ся в Києві вже про перевороті, ухвалила між ин. отсю резолюцію:

- Зважаючи на те, що:
- 1) Інтереси розвитку продукційних сил на Україні і звязаного з ним розвитку класової боротьби пролетаріату перебувають в непримиримому противоріччі з імперіалістичними тенденціями російської буржуазії;
 - 2) що боротьба російських большевиків з українською демократією показала, що й російській пролетаріат не зміг ще й досі увільнитися від впливів імперіалізму російської буржуазії і в своїому поході на Україну був лише сліпим снарядом в її руках;
 - 3) що таким чином в сучасній Росії не має жадного класу на допомогу котрого в боротьбі за національну-політичну волю міг би сподівати ся український пролетаріат і ціла українська демократія;
 - 4) що при даних умовах гасло федерації підносить ся передовсім як шлях до реставрації „Єдиної, неділимой Росії" і найбільше в тому заінтересованими поміщицькими і буржуазними колами.

У конгресі УС-ДРП, вважає, що при даних умовах лише одстоювання цілковитої самостійности України може дати як Україні в цілому так і українському пролетаріатові з окрема максимальне забезпечення їх вільного національного культурного і соціально-економічного розвитку.

Разом з тим у конгресі УС-ДРП, вважає необхідним при сучасних умовах, які склалися на Україні і в Росії, провадити рішучу боротьбу з гаслом федерації в Росію, як з гаслом направленням проти української революції і проти інтересів українського пролетаріату.

Пам'ятник борцям за незалежність України.

Львів, 31. мая 1918.

Київське „Відродження" з 22. с. м. пише: Столиця України — Київ зовсім бідний монументами, які відносились би до історії України. Ті монументи, що для оздобы площей ставились при російській владі, мали на меті відкреслити залежність України від Москви і служити для виразу ідеї одности Росії. Таке значіння мають напр. монументи Хмельницькому і Кочубею та Іскрі.

Пережита епоха героїчного напруження, коли під хвилі війни зусиллям найкращих синів України була здійснена давня мрія народу — утворення незалежної національної держави, — повинна бути увіковічена улаштуванням якого небудь відповідного монументу.

Один з найбільш значних по високому драматизмови моментів цієї епохи була боротьба тільки що народженої української держави з большевиками, темною силою, яка загрожувала не тільки загубити все, що було досягнено, а ще і взагалі зруйнувати культурне життя рідного краю.

На оборону національної ідеї, культури й права встали всі красніші сили народу і на чолі їх українська молодь: школярі та студенти університетів.

В боях під Крутами та Базиначем полягло багато цих молодих героїв, цілю спосі хрвали заплатнаших за волю рідного краю.

Святий обов'язок відячної батьківщини не забути цих героїв. Треба, щоб пам'ять про них на-завше залишилась на Україні. Для цієї мети найбільш відповідна збудовання ім монумента на одному з майданів м. Києва.

Це думка вже існувала і раніш в при-

Українське село по перевороті.

Пропасть між великими земельними власниками і селянством. — Рішучістю селянства оборонити свої права на землю.

Львів, 31. мая 1918.

Вчера подали ми відписи з Мегилева Подільського яркий образ, як виглядають відносини на Україні по перевороті.

Могилівський повіт — кінчить автор дописи — ще найспокойніший; всюди инде дієть ся значно гірше.

Маячи сей образ на увазі, легко зрозуміти, чому в офіціальних донесенях дружних держав в останних днях так часто говорить ся про „успирюване большевизму" по українських селях; назву „большевизму" прикладаєть ся до відношеня українського селянства супроти нового курсу на Україні.

Загальний образ положеня в українським селі по перевороті представляє „Нова Рада" в 25. с. м. в передовици п. н. „В хвилях безладдя". Читасмо там;

З усіх усюдів, з усіх закутків української землі йдуть звістки про настрої людности, що завпанував під впливом останніх подій. Звістки невизначні, часто суперечні. По одних місцях переверот зустріто досить спокійно, принаймні великого заворушення він не викликав. По інших, навпаки, не тільки провадить ся агітація проти нового правительства, але були навіть спроби збройного повстання, які теж зброєю гасять ся.

Більше звісток про аграрний терор, про спаші і пересвівання або знищення засіву. Горять діси, топочать ся поля. Знов нищать ся людська праця й з димом ідуть недопалки культури і добра людського. Знов люде стоять на роздоріжжі, не знаючи, куди провадить темний шлях, що стелить ся перед ними.

Власне, єдине вражіння од усіх суперечних звісток: це безпорадність нашого села. Воно знов уперло ся в який високій мур, якого ні обійти, ні перескочити, ні повалити. І конвульсійно воно пробує щось робити, але конвульсійні вчинки, всякі дезорганізовані, без певного пляну виступи тільки погіршують загальне становище і зміцнюють той напереступний мур. Безтяжна агітація та безсоромна демагогія аса біла була селянство на страшні форми погроми і терору; межа — ота амиріяна земелька — здавало ся, вже була в руках. Аж тут прийшла

натуральна реакція — і те, що вже було так близько, знов випорснуло з рук, знов відкрили ся невтішні перспективи повороту старої недолі, вікового поневіряння. Недовідний у соціальних справах селянський розум не може усвідомити цієї раптової зміни, не може ні знайти винуватих, ні зрозуміти, що право здобуваєть ся не самим революційним поривом, а довгою боротьбою і працею над власним добробутом, освітою і культурою. І запалюють ся серця пімстою проти поодиноких вступників старовини, а без уваги прскакає більше — сама система, що сидкуєть ся ту старовину воскресити. З другого боку й вона, ота воскресла старовина мстить ся за своє хапливне приниження і дбає, щоб усе повернути назад, забувши й сама, що мертвого з гробу не вертають, що на гнилих підвалинах будувати не годить ся. Туж саву трагедію, яку місто пережило переважно в політичних формах, село тепер остро відчуває в соціальних і безсилно борсать ся, шукаючи виходу і його не знаходючи.

Не безладними виступами, не гайдамацьким терором будувать ся життя, а організованою силою. Це повинні зрозуміти люде, що пробують демагогію воскресити. Але так само не реакцією, не правительственным терором, не пімстою кладуть ся підвалини організовані громади, а ти найбільш державні. Це повинно зрозуміти й правительство, що сидкуєть ся повернути все назад. Це теж утопія, як утопією було Століпіннове втихомирєня з перспективою проблематичних реформ, яким нікто віри не давав. Треба шукати справжнього заспокоєння, тобто організації й свідомости в низах; але цьому заспокоєнню можуть сприяти тільки справжні реформи, що одметають старе й кладуть розумні підвалини нового життя. Обопільний же терор і пімста нерозважна провадить тільки до анархії, тобто до загибу, до смерті, до розвалу.

Чи дотлівають на Україні згаріща старого безладдя, чи розгорєть ся нове — для держави це однаково: всяке безладдя несе їй тільки нові втрати, нову небезпечу. І відержати од безладдя — і того, що внизу коїть ся, і того, що з гори прокидаєть ся — це єдине завдання всіх державних елементів на Україні.

натих колат, навіть деякі кошти для цієї справи вже налібрані, але треба зараз підтримати справу державною допомогою.
Тому було б бажаним, аби міністерство освіти оголосило народну підписку на улаштування монументу загиблим в боях з більшовицькими українським школярам і студентам та до речі відділові Плястичних Мистецтв справу організації.

З італійського боввища

ВІДЕНЬ, 30. мая (Ткб) Урядово.

Бой в області Тонале ведуть ся далі. Такі області Адамелло скуплені огонь ворожій артилерії. Кілька ворожих наступів на нашій становища на південь від ледвія Пресе-на відбита. Ворожий степний випад через Пія-ву на південь від Ст. Дова не вдався.

Соасон ванятий Німцями.

БЕРЛІН, 30. мая (Вольф). Урядово:

На боввищах між Ізерою і Оазою в мно-тих військ скріплена босса діяльність. Місцями прийшло до сутнок піхоти.

Наступ армії нім. наступника престоло Іде-есбідно вперед. На пієніч від А'сне в завятій боротьбі висувано на терені між Стесу та Моні, Juvigny і Cuffies. Бранденбурські війська заняли Soissons. На південь від Vesle улав в наших неповажних наступлах теорачий ся новий фронт Французів. По завятій опорі виперли жи неприятеля за лінію Villemontire-Fere en Tarde-гоп Coulonges-Et mille Branescit. Ферти пієніч-но-західного фронту Reims впади. Північна частия Neuville і Veilhenу занято.

Число бранців збільшило ся на 35.000 Дебача вонного матеріалу величезна. Здобуто гервати різного рода, аж до гармат на заліз-ничних возах, найтяжшого калібру. Великі запа-си дістали ся в нші руки в Scissons, Braine і Fumes. Великі магазини муніції, залізничні поїз-ди, шпиталі з великою масою санітарних при-ладів впади в нші руки. Здобуто много лет-ничних вліщ з великими машинами і летачим матеріалом.

В області груп війск Гальвіна і кн. Аль-брета босса діяльність тільки хвилями від-хвела.

Наші летуни в останніх 3 днях зістрілили 38 ворожих літаків.

Вечером: На південь від Fere en Tar-denois зближаємо ся в боротьбі до Марни.

російській революції; понятя „свободи“ якої вершком уважаєть ся нехтоване всякої власти і поділ чужої власности, запустило зкоро коріне в душі селянина; від рабунку російських війск придусив почуте справедливости, а без-чешене божих домлі і їх слуг відкопав глибо-ко духа релігійности. — Читаш і очам не ві-риш! Пенно мусіли бути якісь заворушеня, ра-бунки! Довідуєш се і нічого про се не чувати! Шож се такого? В чім плетася се здеморалі-зоване, де то було нехтоване всякої власти? Отже та частия Галичини, яка найдовше терпіла від російських війск, якій ворог забрав абір з поля, нищив і докучав через 3 і пів року, якій часи революції в нічім не дали полекші, яка на собі відчувала „свободу“ революційну, — ма-ла би бути здеморалізована революцією? То неімовірне і неправдиве. Ніде не було ніякого рабунку, ніде нехтованя власти. Прийшли ав-стрійські війська і сейчас зробили реквазіцію в деяких селах. Чи може хто одно слово на се сказав? Чи хто може против ся приказам власти? Хто ділив чужу власність і де? Того ми не чули ані в часі війни ані тепер. В чім видно той уладок духа релігійности? Чи може в тім, що ніхто не перейшов на православіє, чи в тім, що нарід чекес на своїх священників нетерпеливо і прагне богослуженя? Не в тім річ. Здаєть ся, що з початк м війни за мало врештовано тут Українців, може треба тепер се доповнити. Замало се жертв, треба їх більше! А сега не говоримо на втер, бо от до одного села в Збарашині прихв ісьонда і вже обя-вив, що незалежно мають відбутися тут масові врештованя Українців. Звідки він се може зна-ти, коли тут не чувати нічого про якісь влочи-ні і то спеціально Українців. Оживає дух За-гурських і компанії. Звертаємо проте увагу п. послів і суспільности, щоби знала, до чо-го йде.

— Імеваня Українців в судівництві. Міністер-справедливости іменував радниками краєвих судів з їх службових місцях отсіх повітових су-дів: Івана Константиновича в краєвім суді у Львові, Івана Будного в Тернополі, Івана Цур-ковського в Бережанах; повітових судів началь-ників суду: Стефана Кушніра в Самборі, Володи-мира Шліпін-Сингалевича в Глинянах, Олександра Хойнацького в Бучачі, Омелія Карачев-ського в Чорткові, Осипа Згуральського в крає-вім суді у Львові, Ромуальда Думіна в Колемні, Антона Файгля в Стрию, Антона Лукіяновича в краєвім суді у Львові, Теофіля Карачевського в Ст. Самборі, Маркіяна Електоровича в Лис-чові, повітового судю і начальника суду Олек-сандра Тимкевича в Галичі; повітового судю Евгена Барановського в Станиславові.

— Господарська руїна на Волині. Пишу ь нам: Волинь починає прибирати щораз то страшній-ші вигляди. Як звісно, земля її найбільше убо-га з поміж земель України. Куди не глянеш, то або пісчаки порослі ялівцем, або мокляки—тря-савиці, та болота. Лиш де не де видніють малі острови на пів урожайної землі. Населене пе-ред війною було загально убоге. Не більше як 10 проц. населеня потрафило вижити з того збіжа, яке зрєбило на своїй землі. Решта зани-мало ся годіелею худоби, та скитало ся по за-робітках. Хазяїн тримав пересічно 10 штук ро-гатої худоби, пару коней, кілька штук свець, та свиний. Те все типасав на громадських пасови-сках. В осени продавав дві три штуки худоби, а за гроші купував хліба, платив податки, так, що навіть не лишало ся на дрібні видатки. Ко-ли настала війна, то обставини змінили ся да-леко гірше. До сега причинили ся найбільше польські пани-поміщики, та російські попи. Пер-ші на громадських зборах, други в церкві ши-рили між народом тривогу, що коли прийдуть Австрійці, та Германці, то все православне на-селене виріжуть, жінкам, та дівчатам будуть об-тинати груди, а діти живі вбивати на колі. На-селене увірило сим сплетням, попродало росій-ським війскам, та панським купцям всю худобу, пересічно по п'ять рублів за штуку і все пусти-ло ся фірами утікати в Росію. Богато з них по-іхало, а ті, котрих дігнали і завернули наші вій-ска, вернули назад домів. Одначе в домівках не встали вже нічого, бо, або позабирали наші війська, або добрі сусіди з за Буга. Хто мав я-кий гріш, то купив корову або теля. В осени позабирали решту збіжа з поля, яке не встигли попалити відступаючі Москалі і жили ще яко-такто. В 1916 р. військо забрало те збіже, якого властитель поїхав до Росії. Худоби багато по-ректізували, а коні разом з возами забрали як підводи, які до тепер не вернули. За те при-слали сотками до кожного села виселенців, яки-ми майже не опікували ся, так, що всі мусіли ходити за прошенням хлібом, бо заробити не було де. Війско забирало людей до робленя деревляних доріг, та рубаня лісів, а коні до во-ження дерева та земаї. Платили так мало, що в зароблених грошій ледви потрафив один чо-ловк вижити, а решта пухла з голоду. Богато коний погинуло, а ті що лишили ся, то майже не здібні до праці. Тамтого року як ще більше

було австрійських та німецьких обоав, то лю-ди діставали коні за збіже, бараболі, та сіно і обробили дещо поля. Сега року, не то, що не дають, але ще і беруть до вожея д-рева, яке відсилаєть ся в Галичину, так що люди до те-пер не обробили поля. Негосена вже четвертий рік земля перестала вже родити, коли хто засі-яв що, то від посухи або все зіскло, або на-віть не посходило. Під убогі мужицькі стріхи починає заглядати страшне мареве голоду.

— Діла українських залізничників в Галичині на Україні. З околиць Жмеринки пишуть нам: До статі про нашу долю, яку ви помістили, просимо ще додати от є: Щоб улекдити нашій недолі, прислали нам ще трох піонерів будова-ня наших „добрих“ відносин на Україні а імено урядника Копитку і двох підурядників Ко-вальчука і Лазарова, всіх трох в дирекції стани-славівської. Вони рівнож, як всі попередно ви-числені — по віддиригованю із ншою славною станиславівською дирекцією, від'їхали до „Klein-tpiltschen“ коло Лінцу, там перейшли рівнож пребу копаня поля та інших подібних „націо-нальних праць“, до котрих було треба вибрати спеціально нас Українців, і умундуровані як прості вояки приїхали сюди. Як нас всіх, так і їх призначили до писарки; дячого спеціально вибрали нас Українців на простих писарів — дячого нас усунено з Галичини, позіставляємо ласкавому розсудженю наших послів. Ми є аб-солютно того переконаня, що нас могли би за-ступити людьми цілком „неспеціальними“, а та-кими, котрі би уміли читати та писати. Чи хоті-ли нас примусити, щоб ми постуали слідами товариша В., котрий по його віддиригованю перейшов на римокат. обряд і пред-ложив метрику, що він не є „Rusin“, — чи пря-мо, щоб нас позбути ся. А коли так, то чому потребували з нас робити вояків; наша праця, наше призначенє цілковито того не вимагає, тим більше, що маємо тут наших товаришів за-лізничників, убраних по залізничному, котрі, як сказано, і ліпше стоять матеріально і абсолютне не є призначені на писарів, та різні посаки і шикани від своїх командантів, бо вони їх не мають. Але є то Німець, а спеціально жиди, на-віть в дирекції станиславівської. Чи тим спосо-бом хотять з нас поробити ліпших горожан австрійських? В тих днях приділено до тутеш-ньої „Transportleitung“ знова залізничника уряд-ника, але жиди з черновецької дирекції, котрий робить службу як залізничник. Призначено його як референта в справах огрівальні і машин, де є заняті тутешні Українці. Чи ж на таке стаю-вище не могли вибрати фахового нашого Укра-їнця?

— Свобода з 1. червня с. р. приносить отсей зміст між иншим: Зміна гетьманської політики В.; Підмоги для цивільних осіб ранених з при-воду воєнних годій — Володимир Целевич; З історії України — К.; Вісти з Краю; Госпе-дарка воєнного часу.

— Відзначене. Цісар Найвищою постановою з 16. мая с. р. надав Миколі Харітонови, ст. офіц. канц. краєвого суду у Львові воєнний хрест заслуги IV. кл. 1185

ОПОВІСТІ.

Субота, 1. червня 1918.
Навіст: греко-кат.; Патрик ап. — римокат.; Граціява.
Завтра: греко-кат.; 4 Н. по Всер. — римокат.; 2 Н. по 3. С.
До „Кружків консументів Народної Торговлі“, Повітові Роздільні Кружків Консументів „Народної Торговлі“, а то „Народний Базар“ в Жов-кві та „Народна Торговля“ у Львові, Тернополі, Сокалі і Золочеві дістануть тими днями по 1 вагоні соли до розділу поміж Кружки свого політичного повіта. Всі Кружки Консументів „Народної Торговлі“ в тих повітах визнаєть ся, щоби згодсиди свої запотребованя. Повітові Роздільні приймають замовленя що дня, в котрім одержать сіль та поділять її поміж Круж-ки пропорціонально до одержаної скількости, та зголошених осіб на прокормленє по Круж-ках. — Краєва роздільня „Народна Торговля“.
XI.
Політвва Товариство Кредитове в Сокалі знизило стопу процентову від вкладок з 5% на 3% від 1. січня 1918. 1176а 3—3

Вже час
Відновити передплату
НА ЧЕРВЕНЬ.
Всім, що не відновлять передплати до 1. червня, здержимо вислук часописа.
АДМІНІСТРАЦІЯ.

НОВИНКИ.
Львів, 31. мая. 1918.
— Застановлене ревізіцій худоби в Східній Галичині. Краєвий Сюз для збуту худоби у Львові дістав отсе урядове повідомленє: Ц. к. Галицьке Заведенє обороту худобою, Львів, дня 28. мая 1918 ч. 4501 Сюзови у Львові, від Осселінських 15. В подвогженю меморан-ду внесеного до його Ексцеленції Пана Наміс-ника псвідомляє ся Сюз, що дальшим прину-сним ревізіціям, доковуваним через військ-ність заповіжено через спонукенє п. к. Коман-ди Війскової в Перемишлі до виданя розказу з дня 10. мая 1918 ч. 29033, котрим п. к. Ко-манда поручила підвладним трупам здержати дальші ревізіції товсім з причини достаточ-ного повертя запотребованя. Директор п. к. Гал. Заведеня обороту худобою (Підпис не-чакітій). Про се зарядженє п. Намісника і п. к. Команди Війскової в Перемишлі повідомляє Дирекція Сюза хліборобське населене з тим, що на випадок ревізіцій належить з поклика-нєм на совісний розпорядок зажадати інтер-венції староства і жандармерії, а також о сім-донстві телеграфічно Сюзови, щоби міг почи-нати підводні грози в кінсних інстанціях.
— Опіка над ідізисниками політвви східної Галичини. Пишуть нам: В справі релігійно-мо-рального підвигнення населеня нововідвіснаних областей східної Галичини видало п. к. Міні-стерство Вроїспсвідань і Просвіти об'явник, в яким чьтємо, що населене східних повітів Га-лицини встало здеморалізоване під впливом

